

— 1267 —

(คนตรี)

แพทย

๓๖๖

ไกรสร

เวอร์หมอหรือक्रमवन

๒๖๓

ทรัพย์ โชค อภิศักกรไปขึ้นตั้งโต๊ะกลาง ถวายมาแทนหมอบันฑ์ทูลรับ จึงมาเรื่องคุณแสงศรีโชใหม่

๖ ไกรสร

ครึ่ง ไช้ อากาโร เป็นยั้งใจบ้าง

ЛИТМЫ

ก็เรียบร้อยดี แดงที่ลูกในตากไปอีกเสมมากเมื่อคืนนี้ แต่เราฉึกยาระงับอาการอีกเดบ
แล้ว

๖ ไกรสร

คงจะต้องอยู่ในโรงพยาบาลอีกวันครับ

และนาย

๑๗
ผมกะสองคน ~~ที่~~ ที่จริงก็ไม่น่าจะถึงหรือกลุ่มใครสร แต่ควรจะให้พักที่ทาง
ประสาทวบ รู้สึกว่า แก้ววากกิด้วยคตของเวลา

ไกรสร

เป็นอาการที่เกิดมาจากถูกยิงไข่มุขใหม่ครับ

๒๗๗

ผมคิดว่าใช่ แยกตัวคนจะมาทำร้าย แต่ไม่ต้องการให้ใครมาเยี่ยม ไม่ต้องการ
พบใคร รู้สึกว่าแยกตัวจะพบใครสักคนหนึ่ง

ไกรสร

แกบอกหรือเปล่าว่า ไม่ต้องการพบใคร

UNIVERSITY

ไม่ได้บอก บอกแต่ว่าไม่อยากจะคบคนเขี้ยว

ไกรสร

แล้วใครมาเยี่ยมบ้าง

๒๓๓

กัมเพื่อนสองสามคน แล้วกัมผู้ชายที่แกล่เรียกว่า อา

- โกธร ไกร
- แพทย์ แตกไม่ทราบ
- โกธร ในจำนวนคนที่มาเยี่ยม ไกรมาบ่อยที่สุด
- แพทย์ เอ แตกไม่ได้อีกจ้ะ แต่วก็ไม่มีทางจะทราบได้ เพราะเรามาประจำกันเป็นเวร ๆ
- โกธร ตลอดเวลาที่หมอมานั่งอยู่ ไกรมาข้างหน้าที่สุด
- แพทย์ เอ ก็ไม่เห็นคอยข้างหน้า คุณโกธรนี่ แตกใจได้ว่า ระหว่างเวรของหมอ
ผู้ชายที่คุณส่งศรีเรียกว่า อา มาเยี่ยมสองครั้ง
- โกธร สองครั้ง
- แพทย์ ครับ มาตอนเช้ากับตอนบ่าย
- โกธร มาอยู่นานไหมครับ
- แพทย์ ตอนเช้ามาอยู่ราวครึ่งชั่วโมง ตอนบ่ายมาอยู่ ราวชั่วโมงหนึ่ง
- โกธร คุณส่งศรีแสดงความรู้สึกอย่างไรบ้าง
- แพทย์ เอ ผมไม่ทราบหรอกคุณ เราไม่ได้เข้าไปนั่งอยู่ด้วย มันเป็นไปรเวทของเขา
เราเข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้
- โกธร ในราชการของตำรวจ ผมอยากขอความกรุณาขอช่วยสังเกตให้ด้วย หมอคงทราบ
อยู่แล้ว เรื่องคดีฆาตกรรมผู้จัดการโรงแรมเพธานี
- แพทย์ ครับ ผมทราบ ถ้าคุณต้องการเช่นนั้น ผมก็จะสั่งให้นางพยาบาลคอยสังเกต
- โกธร ครับ เป็นพระคุณ คดีคุณฟ้องเป็นคดีลึกลับซับซ้อนมาก มีคนที่อยู่ในข่ายสงสัยหลายคน
ผมยังสอบคุณส่งศรีไม่ละเอียด เพราะแกเป็นลมตลอดเวลา วันนี้อาการเห็นจะ
ดีขึ้นมาก
- แพทย์ ครับ คงจะถามอะไรได้บ้าง แต่ไปรเวทน้อย ประสาทแกไม่สู้ดี
- โกธร ผมขอเข้าพบคุณส่งศรีสักหน่อย คงไม่ขัดข้องนะครับ

แพทย์

เชิญคุณไค้ ตอนนี้ดูเหมือนยังไม่มีใครมาเยี่ยมมดหรือ

(เสียงฝีเท้าของไกรสร เสียงเคาะประตู เสียงเปิดประตู)

สงศรี

อ้อ เชิญสิคะ คุณไกรสร

ไกรสร

เมื่อวานผมมาเยี่ยม แกรู้สึกว่าคุณไม่สบายมาก ก็เลยไม่ได้เข้ามารบกวน
เป็นอย่างยิ่งครับวันนี้

สงศรี

ดีขึ้นค่ะ การอักเสบลดน้อยลง มีไข้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นค่ะ

ไกรสร

จิตใจดีครับ อย่างยิ่ง

สงศรี

ก็...เรื่อย ๆ ค่ะ

ไกรสร

ไม่สบายหรือ ครับ

สงศรี

ก็ไม่เชิงค่ะ

ไกรสร

คุณคงล้าลาญคนเยี่ยม

สงศรี

ก็เป็นอย่างค่ะ

ไกรสร

ผมมีทางจะช่วยอะไรได้บ้างไหม ...สมมุติว่า...ถ้าคุณจะบอกว่า ไม่ต้องการพบใคร
ผมมีทางจะบอกหมอให้จัดการได้...คือ...เออ...สั่งห้ามเยี่ยม

สงศรี

ก็...ไม่เป็นไรหรอกค่ะ ไม่คงก็ได้ค่ะ

ไกรสร

คุณบอกมาเถอะว่าคุณไม่ต้องการพบใคร ผมมีทางจะสั่งห้ามได้

สงศรี

อย่าคิดว่าค่ะ จะกระเทือนใจกันเปล่า คิฉันก็ไม่เดือดร้อนอะไรมากนัก

ไกรสร

มีคนมาเยี่ยมมากหรือครับ

สงศรี

ก็พอประมาณค่ะ หนังสือพิมพ์เอาไปลงข่าว ก็เลยกลายเป็นเรื่องครึกโครมไป

ไกรสร

ก็แบบธรรมดา ข่าวใหญ่อย่างนี้หนังสือพิมพ์ก็ต้องลง แล้วคุณเล่าอะไรให้คนที่
มาเยี่ยมฟังบ้าง

สงศรี

ก็ไม่ได้เล่าอะไรมากค่ะ เพราะกลัวจะเอาไปลงในหนังสือพิมพ์

ไกรสร

เออ มีนักข่าวมาสัมภาษณ์บ้างไหมครับ

- สงศรี มีค่ะ แค่อิฉันไม่ได้ให้สัมภาษณ์ ก็ฉันไม่ยอมพูดอะไร
- ไกรสร ทางบ้านคุณมาเยี่ยมบ่อยไหม
- สงศรี ก็มาบ้างค่ะ
- ไกรสร ผู้ใหญ่ของคุณคงตกใจมาก
- สงศรี ก็ฉันไม่มีผู้ใหญ่แล้วค่ะ
- ไกรสร อ้าว ก็ที่คุณเรียกว่าคุณอา
- สงศรี ค่ะ ก็มาบ้าง
- ไกรสร ท่านคงจะตกใจแน่ะครับ
- สงศรี (อีกอึก) ก็...ไม่เห็นมีอะไรนี่คะ...คุณอา มาเยี่ยมหลายครั้งแล้วค่ะ
- ไกรสร ท่านถามหรือเปล่าว่า ใครยังคุณ
- สงศรี (อีกอึก) ก็...ไม่มีอะไรนี่คะ
- ไกรสร อะไรกัน คุณสงศรี นี่มันเป็นเรื่องเป็นเรื่องตาย ท่านก็ควรจะถาม
- สงศรี ค่ะ ก็ถามบ้าง
- ไกรสร แล้วคุณตอบว่าอย่างไร
- สงศรี ก็ฉันก็ตอบไปตามที่เกิดเหตุขึ้นแหละค่ะ
- ไกรสร ตอบอย่างไรครับ
- สงศรี ก็เล่าให้ ฟังเท่าที่เกิดเรื่องนั้นแหละค่ะ
- ไกรสร นั่นซี คุณเล่าอะไรบ้าง คุณบอกหรือเปล่าว่า ใครยังคุณ
- สงศรี (นิ่งอึ้ง)
- ไกรสร คุณคงไม่ได้บอก
- สงศรี ก็ฉัน...เออ...นึกไม่ออกค่ะว่า เรื่องมันไปยังไงมายังไงกัน เลยเล่าไม่ถูก
- ไกรสร คุณอาคุณถามหรือเปล่าว่า คุณไปที่โรงแรมเทพาไหม
- สงศรี (อีกอึก) ไม่ได้ถามค่ะ

- ไกรสร แปลว่า ท่านเกือบจะไม่สนใจถามอะไรเลย ทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้เป็นเรื่องราวมาก
ยังงั้นหรือครับ คุณสงศรี
- สงศรี คุณอาจคิดเป็นคนไม่สนใจกับอะไรหรอกค่ะ พอเห็นภิกษุไม่มีอันตรายก็พอใจ
แล้วก็เลยไม่ไ้ถามอะไรมาก
- ไกรสร งั้นหรือ คุณอาจคิดเป็นคนใจเย็นพอใช้ทีเดียว นี่คุณพอจะสบายใจขึ้น/แล้ว ไช้ไหมครับ
- สงศรี ค่ะ จิตใจก็ดีขึ้นกว่าเมื่อก่อน
- ไกรสร ผมอยากถือโอกาส สอบถามความจริงจากคุณสักเล็กน้อย
- สงศรี (ตกใจ) คุณจะถามอะไรคะ ภิกษุไม่อยากจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับใครเลย
- ไกรสร ครับ ผมเข้าใจ ผมทราบดีว่า คุณไม่ต้องการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับใคร แต่คุณเป็น
พระยานสำคัญที่สุดสำหรับเรื่องนี้
- สงศรี นี่คุณจะเอาภิกษุเป็นพระยานหรือคะ
- ไกรสร ครับ จำเป็น แต่ผมขอรับรองว่า คุณจะไม่ต้องลำบากอะไรเลย ถ้าคุณให้การ
ไปตามความเป็นจริง
- สงศรี (นิ่งอึ้ง)
- ไกรสร ผมอยากจะถามคุณสักเล็กน้อยว่า คุณไปโรงแรมเทพธานีทำไม
- สงศรี (นิ่งอึ้ง)
- ไกรสร คุณคงไม่สะดวกใจที่จะตอบ ไม่เป็นไร ๗ คุณไม่ต้องตอบก็ได้ ละไว้ในฐานที่เข้าใจ
ก็แล้วกัน ให้ผมถามใหม่ คุณรู้จักคุณว่องนานแล้วหรือ
- สงศรี ก็...ราวปีกว่าค่ะ
- ไกรสร คุณพบคุณว่องบ่อยไหม
- สงศรี ก็สักอาทิตย์ครั้งละ
- ไกรสร คุณคงติดต่อกับเขาด้วยกับคุณว่องใช่ไหมครับ
- สงศรี (ตกใจ) เอ้อ...

- โกรส คุณค้าอะไรครับ
- สงศรี ก็...แล้วแต่จะเห็นอะไรก็ค่ะ
- โกรส คุณค้าคนเลี้ยงหรือครับ คนทางบ้านหรือเปล่า
- สงศรี เปล่าค่ะ
- โกรส คุณคงไม่ต้องการให้รู้
- สงศรี ก็...ก็ไม่ใช่เช่นนั้นค่ะ
- โกรส คุณค้าอะไรบ้าง ผมอยากถามซ้ำอีกที คุณคงจำได้ เพราะค้าอยู่บ่อย ๆ
- สงศรี ก็...มีพวก...เออ...ชาวค่ะ
- โกรส ค้าชาว
- สงศรี ค่ะ
- โกรส ค้าชาว หรือค้าโคควา
- สงศรี ทั้งสองอย่างค่ะ
- โกรส คุณเคยไปเที่ยวพืษบ้างหรือเปล่า
- สงศรี ก็...เคยไปบ้างค่ะ
- โกรส คุณรู้จักคนที่ชื่อ เจียน บ้างไหม
- สงศรี (นิ่ง...ตกใจ)...ชื่อ เจียนหรือคะ...เจียน...เอ ยั้งนึกไม่ออกค่ะ
- โกรส ขอโทษ ผมคงทำให้คุณปวดศีรษะนิดหน่อย ผมเชื่อว่า คุณคงเคยพบคนที่ชื่อ เจียน
บางที คุณอาจลืม
- สงศรี ก็อาจเป็นได้ค่ะ
- โกรส คุณเคยพบคนที่ชื่อ เจียน บ้างหรือเปล่าที่โรงแรมเทพธานี
- สงศรี (ตอบเร็ว) เปล่าค่ะ ไม่เคยพบเลย
- โกรส คุณทราบเรื่องนายเจียนคนนั้นบ้างไหม...ผมหมายถึงเหตุการณ์ในคืนวันนั้น
- สงศรี ไม่ทราบเลยค่ะ ก็ฉันไม่รู้ เหมือนจะหลับไป
- โกรส ครับ คุณกลับไป ตอนคุณพรรณีกับคุณสมรหาตัวคุณเข้ามาในห้องคุณว่อง คุณก็กลับไปอีก

คุณคงไม่ทราบอะไรมาก แต่ต่อมาคุณก็ไม่ทราบอะไรเลยก็หรือครับ

สงศรี ไม่...เอ้อ..ไม่ทราบอะไรเลยคะ

ไกรสร คุณแน่ใจนะครับว่า คุณไม่ทราบ

สงศรี คิฉันแน่ใจคะ

ไกรสร ประทานโทษ แปลว่า คุณไม่ทราบเลยว่า นายเจียนตาย

สงศรี ไม่..ไม่ทราบคะ

ไกรสร เอ๊ะ แล้วหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ คุณอ่านหรือเปล่า

สงศรี (ตกใจ) ฉบับไหนคะ

ไกรสร ก็ฉบับที่หัวเตียงนอนคุณนั่นยังใจละครับ คุณไม่ได้อ่านหรือ นี่ใครคงจะซื้อมาเยี่ยมคุณ
เขาลงข่าวที่๗๗ เรื่องนายเจียนถูกฉกฉวยยิงตาย อย่างละเอียดละออทีเดียว

สงศรี (ตกใจ) ก็..คิฉัน..เอ้อ..ยังไม่ทันได้อ่านนี่คะ

ไกรสร เอาละครับ แปลว่า คุณยังไม่ได้อ่าน คุณยังไม่ทราบเรื่องนายเจียนคนนี้โดย
คราวนี้ให้ผมถามอีกนิด นายเจียนคนนี้ไซ้ไหม ที่ได้ยิงคุณถึงสามนัด .

(คนตรี)

โกรกกะทิง

- ๒๓ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด ภูมมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะดาวลี
วันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงเคาะประตู)

แพทย์	เข้ามา
โกรสร	เวรหมอนหรือครบวันนี้
แพทย์	ครบ ใช่ ผูกพันกันแล้ว ผมนำแทนหมอนบัดนี้ คุณมาเรื่องคุณส่งศรีใช่ไหม
โกรสร	ครบ ใช่ อาการเป็นยังไงบ้าง
แพทย์	ก็เรียบร้อยดี แผลที่ลูกปืนฉีกไปอีกเสมมากเมื่อคืนนี้ แต่เราฉีกยาระงับอาการอีกแล้ว
โกรสร	คงจะต้องอยู่ในโรงพยาบาลอีกกี่วันครับ
แพทย์	ผมกะสองสัปดาห์ ที่จริงก็ไม่แน่ว่าจะถึงหรอกคุณโกรสร แต่ควรจะให้พักฟื้นทาง ประสาทด้วย รู้สึกว่า แก้วกถกด้วยอยู่ตลอดเวลา
โกรสร	เป็นอาการที่เกิดมาจากถูกยิงใช่ไหมครับ
แพทย์	ผมคิดว่าใช่ แก้วกถกคนจะมาทำร้าย แก่ไม่ต้องขอใครให้ใครมาเยี่ยม ไม่ต้องการ พบใคร รู้สึกว่าแก้วกถกจะพบใครสักคนหนึ่ง
โกรสร	แกบอกหรือเปล่าว่า ไม่ต้องการพบใคร
แพทย์	ไม่ใ้บอก บอกแต่ว่าไม่อยากพบคนเยี่ยม
โกรสร	แล้วใครมาเยี่ยมบ้าง
แพทย์	ก็มีเพื่อนสองสามคน แล้วก็มีผู้ชายที่แกเรียกว่า อา

- โกรสร ไกร
แพทย์ ผมก็ไม่ทราบ
- โกรสร ในจำนวนคนที่มาเยี่ยม ไกรมาบ่อยที่สุด
- แพทย์ เอ ผมก็ไม่รู้ใครจ๋า แล้วก็ไม่ทราบว่าทราบได้ เพราะเรามาประจำกันเป็นแรม ๆ
- โกรสร ตลอดเวลาที่หมอมานั่งประจำอยู่ ไกรมาขำหน้าที่สุด
- แพทย์ เอ ก็ไม่เห็นค่อยขำหน้านี้ คุณไกรสรพูดได้ ผมจึงคิดว่า ระหว่างแรมของผม
ผู้ชายที่คุณส่งศรีเรียกว่า อา มาเยี่ยมสองครั้ง
- โกรสร สองครั้ง
- แพทย์ ครับ มาตอนเช้ากับตอนบ่าย
- โกรสร มาอยู่นานไหมครับ
- แพทย์ ตอนเช้ามาอยู่ราวครึ่งชั่วโมง ตอนบ่ายมาพัก ราวชั่วโมงหนึ่ง
- โกรสร คุณส่งศรีแสดงความรู้สึกอย่างไรบ้าง
- แพทย์ เอ ผมไม่ทราบหรอกค่ะ เราไม่ได้เข้าไปนั่งอยู่ด้วย มันเป็นไปรเวทของเขา
เราเข้าไปเกี่ยวด้วยไม่ได้
- โกรสร ในราชการของตำรวจ ผมอยากขอความกรุณาหมอสั่งเกณฑ์ให้ด้วย หมอคงทราบ
ดีแล้ว เรื่องคดีฆาตกรรมผู้จัดการโรงแรมเทพธานี
- แพทย์ ครับ ผมทราบ ถ้าคุณต้องการเช่นนั้น ผมก็จะสั่งให้นางพยาบาลคอยสังเกต
- โกรสร ครับ เป็นพระคุณ คดีคุณว่องเป็นคดีลึกลับซับซ้อนมาก มีคนที่อยู่ในข่ายสงสัยหลายคน
ผมยังสอบคุณส่งศรีไม่ละเอียด เพราะแกล้งเป็นลมตลอดเวลา วันนี้อาการเห็นจะ
ดีขึ้นมาก
- แพทย์ ครับ คงจะถามอะไรได้บ้าง แต่ไปรเวทวังน้อย ประสาทแกล้งไม่สู้ดี
- โกรสร ผมขอเข้าพบคุณส่งศรีสักหน่อย คงไม่ขัดข้องนะครับ

แพทย์

เชิญคุณได้ ตอนนี้ดูเหมือนยังไม่มีใครมาเยี่ยมดอกหรือ

(เสียงฝีเท้าของโกรสร เสียงเคาะประตู เสียงเปิดประตู)

สงศรี

อ้อ เชิญซิคะ คุณโกรสร

โกรสร

เมื่อวานผมมาเยี่ยม แต่รู้สึกว่าคุณไม่สบายมาก ก็เลยไม่ได้เข้ามารบกวน
เป็นอย่างยิ่งครับวันนี้

สงศรี

ดีขึ้นค่ะ การอักเสบลดน้อยลง มีไข้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นค่ะ

โกรสร

จิตใจดีครับ เป็นอย่างนี้

สงศรี

ก็...เรื่อย ๆ ค่ะ

โกรสร

ไม่สบายหรือ ครับ

สงศรี

ก็ไม่เชิงค่ะ

โกรสร

คุณคงลำบากคนเยี่ยม

สงศรี

ก็เป็นอย่างนี้

โกรสร

ผมมีทางจะช่วยอะไรได้บ้างไหม ... สมมุติว่า... ถ้าคุณจะบอกว่า ไม่ต้องการพบใคร
ผมมีทางจะบอกหมอให้จัดการได้... คือ... เออ... สั่งห้ามเยี่ยม

สงศรี

ก็... ไม่เป็นไรหรอกค่ะ ไม่ก่อกวนก็ได้

โกรสร

คุณบอกมาเถอะว่าคุณไม่ต้องการพบใคร ผมมีทางจะสั่งห้ามได้

สงศรี

อย่าคิดว่าค่ะ จะกระเทือนใจกันเปล่า คิฉันก็ไม่เคียดแค้นอะไรมากนัก

โกรสร

มีคนมาเยี่ยมมากหรือครับ

สงศรี

ก็พอประมาณค่ะ หนังสือพิมพ์เอาไปลงข่าว ก็เลยกลายเป็นเรื่องครึกโครมไป

โกรสร

ก็เป็นธรรมดา ข่าวใหญ่อย่างนี้หนังสือพิมพ์ก็ต้องลง แล้วคุณเล่าอะไรให้คนที่
มาเยี่ยมฟังบ้าง

สงศรี

ก็ไม่ได้เล่าอะไรมากค่ะ เพราะกลัวจะเอาไปลงในหนังสือพิมพ์

โกรสร

เออ มีนักข่าวมาสัมภาษณ์บ้างไหมครับ

ส่งศรี มีค่ะ แต่किनไม่ได้ให้สัมภาษณ์ কিনไม่ยอมพูดอะไร

ไกรสร ทางบ้านคุณมาเยี่ยมบ่อยไหม

ส่งศรี ก็มาบ้างค่ะ

ไกรสร ผู้ใหญ่ของคุณคงตกใจมาก

ส่งศรี ๕. কিনไม่มีผู้ใหญ่แล้วค่ะ

ไกรสร อ้าว ก็ที่คุณเรียกว่าคุณอา

ส่งศรี ๕๐- ค่ะ ก็มาบ้าง

ไกรสร ท่านคงจะตกใจแน่ะครับ

ส่งศรี (อีกอีก) ก็...ไม่เห็นมีอะไรนี่คะ...คุณอา มาเยี่ยมหลายครั้งแล้วค่ะ

ไกรสร ท่านถามหรือเปล่าว่า ใครยังคุณ

ส่งศรี (อีกอีก) ก็...ไม่มีอะไรนี่คะ

ไกรสร อะไรกัน คุณส่งศรี นี่มันเป็นเรื่องเป็นเรื่องตาย ท่านก็ควรจะถาม

ส่งศรี ค่ะ ก็ถามบ้าง

ไกรสร แล้วคุณตอบว่าอย่างไร

ส่งศรี คินก็ตอบไปตามที่เกิดเหตุขึ้นแต่ละคะ

ไกรสร ตอบอย่างไงครับ

ส่งศรี ก็เล่าให้ ฟังเท่าที่เกิดเรื่องนั้นแหละคะ

ไกรสร นั่นสิ คุณเล่าอะไรบ้าง คุณบอกหรือเปล่าว่า ใครยังคุณ

ส่งศรี (นิ่งอึ้ง)

ไกรสร คุณคงไม่ได้ออก

ส่งศรี คิน...เออ...นึกไม่ออกคะว่า เรื่องมันไปยังไงมายังไงกัน เลยเล่าไม่ถูก

ไกรสร คุณอาคุณถามหรือเปล่าว่า คุณไปที่โรงแรมเทพธานีทำไม

ส่งศรี (อีกอีก) ไม่ได้ถามคะ

- โกธรสร แปลว่า ท่านเกือบจะไม่สนใจถามอะไรเลย ทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้เป็นเรื่องราวมาก
ยังงั้นหรือครับ คุณสงศรี
- สงศรี คุณอาคิดฉันเป็นคนไม่สนใจกับอะไรหรอกค่ะ พอเห็นฉันไม่มีอันตราก็พอใจ
แต่ก็เลยไม่ได้ถามอะไรมาก
- โกธรสร งั้นหรือ คุณอาคิดเป็นคนใจเย็นพอใจที่เคียดชัง นี่คุณพอจะสบายใจขึ้น/แล้ว ไช้ไหมครับ
- สงศรี ค่ะ จิตใจดีขึ้นกว่าเมื่อก่อน
- โกธรสร ผมอยากถือโอกาส สอบถามความจริงจากคุณสักเล็กน้อย
- สงศรี (ตกใจ) คุณจะถามอะไรคะ ^{ma} _x ก็ฉันไม่อยากเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับใครเลย
- โกธรสร ครับ ผมเข้าใจ ผมทราบดีว่า คุณไม่ต้องการเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับใคร แต่คุณเป็น
พยานสำคัญที่สุดสำหรับเรื่องนี้
- สงศรี นี่คุณจะให้เอาฉันเป็นพยานหรือคะ
- โกธรสร ครับ จำเป็น แต่ผมขอรับรองว่า คุณจะไม่ต้องลำบากอะไรเลย ถ้าคุณให้การ
ไปตามความเป็นจริง
- สงศรี (นิ่งอึ้ง)
- โกธรสร ผมอยากจะถามคุณสักเล็กน้อยว่า คุณไปโรงแรมเทพธานีทำไม
- สงศรี (นิ่งอึ้ง)
- โกธรสร คุณคงไม่สะดวกใจที่จะตอบ ไม่เป็นไร ? คุณไม่ต้องตอบก็ได้ ละไว้ในฐานที่เข้าใจ
ก็แล้วกัน ให้ผมถามใหม่ คุณรู้จักคุณว่องนานแล้วหรือ
- สงศรี ก็...ราวปีกว่าค่ะ
- โกธรสร คุณพบคุณว่องบ่อยไหม
- สงศรี ก็สักอาทิตย์ละครั้ง
- โกธรสร คุณคงติดต่อกับเขาด้วยกับคุณว่องใช่ไหมครับ
- สงศรี (ตกใจ) เอ้อ...

- โกรส คุณค้าอะไรครับ
- สงศรี ...แล้วแต่จะเห็นอะไรก็ค่ะ
- โกรส คุณค้าคนเดียวหรือครับ คนทางบ้านภูหรือเปล่า
- สงศรี เปล่าค่ะ
- โกรส คุณคงไม่ต้องการให้รู้
- สงศรี ...ไม่ใช่เช่นนั้นค่ะ
- โกรส คุณค้าอะไรบ้าง ผมอยากถามซ้ำอีกที คุณคงจำได้ เพราะค้าอยู่บ่อย ๆ
- สงศรี ก็...มีพวก...เออ...ชาวคะ
- โกรส ค้าชาว
- สงศรี ค่ะ
- โกรส ค้าชาว หรือค้าโควค้ำ
- สงศรี ทั้งสองอย่างค่ะ
- โกรส คุณเคยไปเที่ยวพิทยางหรือเปล่า
- สงศรี ...เคยไปบ้างค่ะ
- โกรส คุณรู้จักคนที่ชื่อ เจียน บ้างไหม
- สงศรี (นิ่ง...ตกใจ)...ชื่อ เจียนหรือคะ...เจียน...เอะ ยังนึกไม่ออกค่ะ
- โกรส ขอโทษ ผมคงทำให้คุณปวดศีรษะนิดหน่อย ผมเชื่อว่า คุณคงเคยพบคนที่ชื่อ เจียน บ้างที คุณอาจลืม
- สงศรี ...อาจเป็นได้ค่ะ
- โกรส คุณพบคนที่ชื่อ เจียน บ้างหรือเปล่าที่โรงแรมเทศานี
- สงศรี (ตอบเร็ว) เปล่าค่ะ ไม่เคยพบเลย
- โกรส คุณทราบเรื่องนายเจียนคนนั้นบ้างไหม...ผมหมายถึงเหตุการณ์ในคืนวันนั้น
- สงศรี ไม่ทราบเลยค่ะ ก็ฉันดูไม่เหมือนจะสลับไป
- โกรส ครับ คุณสลับไป ตอนคุณพรรณิกับคุณสมรหาตัวคุณเข้ามาในห้องคุณว่อง คุณก็สลับไปอีก

คุณคงไม่ทราบอะไรมาก แต่ก่อนคุณก็ไม่ทราบอะไรเลยที่หรือครับ

สงศรี ไม่...เอ๋..ไม่ทราบอะไรเลยคะ

ไกรสร คุณแน่ใจนะครับว่า คุณไม่ทราบ

สงศรี คิฉันแน่ใจคะ

ไกรสร ประธานโทษ แปลว่า คุณไม่ทราบเลยว่า นายเจียนตาย

สงศรี ไม่..ไม่ทราบคะ

ไกรสร เอ๊ะ แล้วหนังสือพิมพ์ฉบับนี้ คุณอ่านหรือเปล่า

สงศรี (ตกใจ) ฉบับไหนคะ

ไกรสร ก็ฉบับที่หัวเตียงนอนคุณนั่นยังงี้ละครับ คุณไม่ได้อ่านหรือ นี่ใครคงจะชื่อมาเยี่ยมคุณ
เขาลงข่าวที่... เรื่องนายเจียนถูกฉกฉวยยิงตาย อย่างตะเอี๊ยดตะอืดทีเดียว

สงศรี (ตกใจ) ก็..คิฉัน..เอ๋..ยังไม่ทันได้อ่านนี่คะ

ไกรสร เอาละครับ แปลว่า คุณยังไม่ได้อ่าน คุณยังไม่ทราบเรื่องนายเจียนคนนี้โดย
คราวนี้ให้ผมถามอีกนิด นายเจียนคนนี้ชื่อไหม ที่ไต่ยิงคุณถึงสามนัด .

(คนตรี)